

denne Sag, vil jeg erklære, at jeg aldeles gaaer udenom det forelliggende Spørgsmaal som et, der efter min Overbeviisning ikke paa denne Maade skal finde sin Besvarelse her, fordi Spørgsmaal af en lignende Art ellers kunde blive stillede saaledes, at Personers Fortjeneste skulde debiteres her, og i saadant Siemod er Folkethinget efter min Overtydning ikke her tilstede. Vi skulle ikke sælde nogen Dom om Barnssets Virksomhed. Her er blevet sagt i denne Sal, at vi ved Behandlingen af Finantsvæsenet ikke skulle prutte, det vilde kun føre dem, der handlede med os; til at forlange høiere Priser; dersom det ærede Thing vil tilbagefalde sig i Grindringen, hvad jeg talte om denne Sag den første Gang, en Finantslov forelaa os, vil man finde, at jeg netop gif løs paa, at man ikke for tidlig skulde komme ind paa at behandle Finantspørgsmaalet i sine Enkeltheder, men see at bringe Ministeriet til selvstændig at gjøre planmæssige Forandringer, for saaledes at undgaae denne Prutten i Detaillen. Vi ere komne til at gaae en anden Vej, og jeg vil paa ingen Maade sige, at denne anden Vej, vi gaae, er den urette, thi det har i visse Retninger, hvor vi have forsøgt den Vej, jeg har foreslaaet, viist sig, at den bærer ringe Frugter; det har viist sig, at der ikke var nogen synderlig stor Tilboielighed til at overvinde de principielle Vanskeligheder og gjøre Forslag saaledes, at vi i det Enkelte kunde tage Vare paa dem. Men, naar man vil holde sig til Lignelsen med Kræmmeren, maa man vel erindre, at, naar man kun har een Boutik at gaae ind i for at købe sine Varer, og de der blive faldte til forhøiede Priser, vilde den Køber være en Daare, der ikke forsøgte at prutte; og dersom man saa siger, ja saa vil Bedkommende, naar man næste Gang kommer, forlange saameget høiere Priser, saa siger jeg, at vi næste Gang ville være saameget bedre væbnede for at vide, hvilken Priis der med Rette kan gives, og saa slaade vi saameget mere af. At den ærede Forslagsstiller, som har bragt dette Forslag ind i Thinget, har bragt det ind, det kan ikke forundre mig; det er en simpel Conseqvent af hans hele Betragtningssmaade; vi vide, at han vil gjøre

vor Forsamling til en demokratisk Augustus; der er altsaa intet Underligt i, at han som Mæcenæs bringer Digtere ind ved Haanden her, for at vi skulle krone og fransde dem; det er en naturlig Ting. Men jeg for min Part, og jeg troer Mange med mig, ville ikke være en Hundredebeel af denne demokratiske Augustus, paa hvilken vi ikke troe, og derfor kunne vi ikke heller indrømme det at være klogt uden ganske overordentlig Tilskyndelse her at stille sig frem som Mæcenæs. Skal Nogen være Augustus, og jeg vil ikke sige, at Ingen skal være Augustus, saa skulle vi, saavidt det staaer i vor Magt, sætte vor Konge istand til at være vor Augustus, og hans Underviisningsminister til at være den ansvarlige Mæcenæs, saa behøve vi ikke mere at forhandle om de personlige Berettigelses, saa holde vi os til det, som er vor Sag, og det er Pengesagen, og saaledes vilde jeg ogsaa ønske, at denne Sag simpelt forelaa. Jeg begriber, at Underviisningsministeren, som overtager denne Conto med saa store Behæftelser, maa føle sig i Forlegenhed; jeg begriber, at det maa være vanskeligt for ham ikke at kunne gjøre sin Konge til en Augustus, og ikke selv at kunne være en Mæcenæs, hvor der maa skee er god Anledning dertil, og derfor begriber jeg meget godt, at det som en forbigaende Forøgelse kan være nødvendigt at lægge Noget til denne Conto, og jeg skal være villig til, naar vi derved kunne undgaae den hele personlige Behandling, og dette Undringsforslag kunde tages tilbage, saavel af det ærede Medlem, som har optaget det, som af den ærede Minister, som har optaget den Deel af Undringsforslaget, der udelukker Raynene, men som jeg hører ikke kan komme frem, uden at Raynene tillige bringes til Omtale — jeg skulde være aldeles villig til, siger jeg, — dersom dette kunde blive Tilfældet, hvormeget det tvørigt kunde være mig imod, ved 3die Behandling at foreslaae i Finantsudvalget, at Summen bliver forøget, og at det overlades til den ærede Minister at handle aldeles frit med de Indstillinger, han vil gjøre, selv om han uagtet al den Fortjeneste, han tillægges dem, skulde ville indstille ganske andre Mænd. Jeg troer, at, naar Sagen kommer paa den Fod, saa staaer den